

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201192
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212201192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., W. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpeného spoločnosťou: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 342,92 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8. júna 2012, č.k. 4C/36/2012-41, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **r u š í a** vec v zrušenom rozsahu **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Vyslovil, že žalobcovi vzniklo právo na vrátenie súdneho poplatku zaplateného v kolkoch v čiastke 13,87 Eur prostredníctvom daňového úradu a o trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 96 ods. 1 O.s.p. s tým, že súd vzal na vedomie dispozitívny úkon žalobcu, ktorým návrh na začatie konania vzal späť v celom rozsahu skôr ako sa začalo pojednávanie a konanie zastavil. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil len citáciou ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V časti vyslovenia práva na vrátenie súdneho poplatku odôvodnil rozhodnutie s použitím § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu v časti rozhodnutia o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie vedľajší účastník z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúcom a to v nesprávnej aplikácii ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., nakoľko súd mal postupovať a rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., zistiť či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či žalobca svojím nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že žalobca zobrať žalobu späť v celom rozsahu, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie žalovaného. V ďalšom odvolaní podrobne poukázal na práva a postavenie vedľajšieho účastníka s poukazom na ust. § 93 O.s.p. a § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tiež zdôraznil, že v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, ktorá nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného i v § 93 ods. 4 O.s.p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Súd prvého stupňa tiež fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci občianskeho súdneho procesu. Poukázal na rozhodnutia iných súdov, ktorý zastávajú takýto názor a vedľajšiemu účastníkovi priznávajú právo na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Navrhol preto, aby odvolací

súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi zmenil a žalobcovi uložil povinnosť vedľajšiemu účastníkovi nahradiť trovy konania, alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade, že súd prvého stupňa sa nestotožní s jeho názorom navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. pred vydaním rozhodnutia a aby odvolací súd požiadal Súdny dvor Európskych spoločností (Súdny dvor Európskej únie) o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci, ako o predbežnej otázke.

Žalobca a ani žalovaný odvolací návrh nepodali a k veci sa ani písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a nakoľko nie sú podmienky na zmenu napadnutého rozhodnutia je dôvodné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku ak konanie bolo zastavené.

V zmysle ods. 2 § 146 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody vhodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznaná náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. To neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Citované ust. § 146 ods. 1 vyjadruje výnimku, kedy výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania a kedy ani účastníci na ich náhradu nemajú nárok. Ide teda o prípady, kedy neplatí zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ust. ods. 2 potom ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ktorý je výnimkou), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Podmienky pre aplikáciu vety druhej cit. ust. § 146 ods. 2 O.s.p. v danom prípade splnené neboli, keďže k späťvzatiu návrhu nedošlo pre správanie odporcu.

S poukazom na vyššie uvedené, potom v danom prípade žalobca späťvzatím podanej žaloby z čisto procesného hľadiska, ktoré je v danom prípade potrebné zohľadniť, zavinil, že konanie muselo byť zastavené. V dôsledku toho vznikla povinnosť žalobcovi nahradiť trovy konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.

V danom prípade bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdošti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery účastníkov konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup účastníka v konaní. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho, pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod, k uplatneniu § 150 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov vhodných osobitného zreteľa, je potrebné prihliadnúť k pomerom oboch strán konania.

Súd prvého stupňa takto nepostupoval a svoje rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku a v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. primerane i uznesenia súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len EŠLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Aj Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu

Porovnajúc odôvodnenie preskúmvanej časti rozsudku s cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s jeho vyššie uvedeným výkladom je zjavné, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, ako konkrétne prvostupňový súd aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., odôvodnenie uznesenia je v tejto časti nejasné a pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, na čo vedľajší účastník odôvodnene poukazuje.

Keďže riadnym neodôvodnením rozhodnutia v súlade s cit. § 157 ods. 2 O.s.p. došlo k odňatiu účastníkom možnosti konať pred súdom, bolo nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť, a to i s prihliadnutím na odvolacie námietky. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.